

Отлитане на птицитѣ

рибрахме житото, прибрахме царевицитѣ, па и гроздето. Студени вѣтрове почватъ да духатъ. Мъглата вече пѣпли по земята. Есеньта настѣпва, а подиръ нея иде зимата.

Нашитѣ крилати пѣвци по ниви и ливади, по лозя и гори спиратъ своята весела, своята безкрайна крѣшна пѣсень. Ето ние всѣки день ги виждамаме надъ главитѣ си, какъ тѣ събрани въ голѣми орляци, наредени често като войници, едни подиръ други, пѣтуватъ на югъ, къмъ топлитѣ мѣста.

Най-бързоходи пѣтници-птици сѣ ластовичкитѣ, а следъ тѣхъ жеравитѣ. Виждали ли сте ги, драги четци, какъ тѣ се редятъ като разтворенъ пергелъ съ своя якъ водачъ на чело? Водачътъ гракне, гракватъ и другитѣ по него. Всички се обаждатъ, всички приказватъ. Пѣтътъ е дълъгъ, опасностъ на всѣкъде. Пазете се, млади пернати! Затова пѣдпѣдъцитѣ летятъ ноше, за да не ги виждатъ враговетѣ имъ.

А защо есень прелетнитѣ птици напускатъ нашитѣ мѣста, напускатъ Европа и заминаватъ на югъ, къмъ Мала Азия, Божи гробъ, Египетъ, Триполитания и други мѣста?